

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 13C/56/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113205223
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Svediaková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2013:5113205223.1

Uznesenie

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Beátou Svediakovou v právnej veci navrhovateľky: M. Š., N.. Y., Q.. XX.X.XXXX, W. U. XXX XX W., Y. Č.. XX, Š. K. Y., proti odporcovi: G. Š., Q.. XX.XX.XXXX, W.. Č.. R. Q., Š. K. Y., o rozvod manželstva, takto

rozhodol:

Manželstvo účastníkov konania M. Š., N.. Y., Q.. XX.X.XXXX, G. G. Š., Q.. XX.XX.XXXX, I. D. XX.X.XXXX, M. T. X. J. J. Ú. X. Q. J. T. M. X, N. XXXX, Q. Y. XX, R. N. Č. XX, r o z v á d z a .

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom zo dňa 18.2.2013 domáhala, aby súd rozviedol jej manželstvo s odporcom, ktoré bolo uzatvorené dňa 27.8.1977 G. X. H. M. T. X. J. J. Ú. X. Q. J. T. M. X, N. XXXX, Q. Y. XX, R. N. Č. XX. Návrh odôvodnila tým, že vzťahy v manželstve sa začali navzájom zhoršovať od roku 1998 (dovtedy bolo manželstvo harmonické), odporca začal nadmerne požívať alkoholické nápoje, bol agresívny, vulgárne jej nadával, napádal ju bitkou, dokonca ju chcel zabiť nožom, na čo volala políciu a odporca bol za tento skutok trestne stíhaný a podmienčne odsúdený. Od roku 1998 odporca neprispieval na domácnosť, celú domácnosť zabezpečovala zo svojich prostriedkov navrhovateľka, deti u v tom čase boli dospelé a zamestnané. V roku 2000 problémy vyvrcholili v dôsledku nahromadených podlžností ohľadom platieb na byt, a to hlavne vinou odporcu, ktorý na byt neprispieval a navrhovateľka to sama finančne zvládnuť nemohla. V roku 2005 manželia byt predali a po vyrovnaní podlžností si zvyšnú sumu rozdelili v pomere 1:1. Odporca v tom čase nikde nepracoval. Predaním bytu sa ich spolužitie skončilo, navrhovateľka si najskôr našla v Žiline podnájom, neskôr (v septembri roku 2012) sa presťahovala k priateľovi do Turzovky, kde s ním žije. Odporca nikde nepracuje, nemá nikde hlásený trvalý ani prechodný pobyt, stal sa z neho bezdomovec. Navrhovateľka ďalej uviedla, že manželstvo s odporcom sa snažila udržať hlavne s ohľadom na deti a za predpokladu, že odporca zmení svoje chovanie, nájde si zamestnanie a prestane nadmerne požívať alkoholické nápoje, avšak pre jeho správanie a vzťah k rodine a spoločnej domácnosti už nevidí iné východisko, ako sa rozvieť. Manželia od roku 1998 spoločne nehospodária, intímne spolu nežijú, navrhovateľka si našla priateľa, u ktorého trvale býva, a nemieni už žiť s odporcom v manželskom zväzku, nakoľko ich citové vzťahy absolútne ochladli. Vzťahy medzi manželmi považuje navrhovateľka za tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že tento rozvrat znemožňuje ďalšie manželské spolužitie, ktoré je predpokladom dobrého rodinného prostredia. Za príčinu hlbokého rozvratu považuje navrhovateľka neústupčivosť a tvrdohlavosť odporcu, ktorý je k nej bez akéhokoľvek citového vzťahu. Ani navrhovateľka už s odporcom nemieni obnoviť manželské spolužitie, pretože už nie sú predpoklady, aby ich manželstvo v budúcnosti mohlo byť usporiadané a harmonické.

Nakoľko sa v priebehu konania nepodarilo zistiť aktuálny pobyt odporcu (resp. je jeho aktuálny pobyt t. č. neznámy), súd uznesením č. k. 13C/56/2013 - 30 zo dňa 12.8.2013 rozhodol, že písomnosti určené

odporcovi sa budú v konaní doručovať uložením v súdnom spise (§ 48 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku).

Na pojednávaní konanom dňa 12.11.2013 sa zúčastnila len navrhovateľka, ktorá v celom rozsahu zotrvala na podanom návrhu a žiadala svoje manželstvo s odporcom rozviesť; odporca sa na pojednávanie nedostavil, doručenie predvolania mal vykázané ukladaním do súdneho spisu.

Po vykonanom dokazovaní výsluchom navrhovateľky na pojednávaní a po oboznámení sa s listinnými dôkazmi (najmä so sobášnym listom) a ostatným spisovým materiálom má súd preukázané, že navrhovateľka a odporca uzavreli manželstvo dňa 27.8.1977, R. W. J. H. M. T. X. J. J. Ú. X. Q. J. T. M. X, N. XXXX, Q. Y. XX, R. N. Č. XX.

Podľa § 22 zákona č. 36/2005 Z. z. (Zákon o rodine - ďalej len „ZR“): K zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa § 23 ZR: (1) Súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. (2) Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. (3) Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Podľa § 18 ZR: Manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ZR: (1) O uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť. (2) O veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd. (3) Na výkon povolenia a na pracovné uplatnenie nepotrebuje žiadny z manželov súhlas druhého manžela.

Ust. § 23 Zákona o rodine upravuje hmotno-právne podmienky rozvodu manželstva. Zákon o rodine sa neuspokojuje s akýmkoľvek narušením vzťahov medzi manželmi a rozvratom týchto vzťahov, ale vyžaduje ich určitý kvalifikovaný stupeň. Pri skúmaní, či sú vzťahy medzi manželmi tak vážne a trvale rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia, súd berie do úvahy najmä vzájomný vzťah medzi manželmi, doterajšie spolužitie, dĺžku tohto spolužitia a podobne. Intenzitu narušenia rozvratu súd skúma aj z hľadiska, či manželstvo môže plniť svoj spoločenský účel. Je potrebné ďalej uviesť, že v Zákone o rodine je ďalšia podmienka, kedy možno zrušiť manželstvo účastníkov rozvodom, a to či od manželov možno resp. nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Ide skôr o subjektívnu okolnosť, ktorá závisí od vôle manželov a ich postoja k manželstvu.

Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že účastníci konania ako manželia dlhodobejšie nežijú tak, ako to predpokladajú vyššie citované ustanovenia Zákona o rodine. Ich vzťahy sú tak hlboko rozvrátené, že nemožno očakávať ich nápravu. Za hlavnú príčinu rozvratu manželstva súd pritom považuje dlhodobé odlúčenie manželov, ktorí už ani nežijú v spoločnej domácnosti. Súd má za to, že táto situácia bola spôsobená najmä nezodpovedným prístupom odporcu k zabezpečovaniu potrieb domácnosti a k spoločnému manželskému životu ako takému, čo vyústilo napokon až do odlúčenia, navrhovateľka si po čase našla nového priateľa, s ktorým v súčasnosti býva, a za týchto okolností je manželstvo účastníkov skutočne len zväzkom formálnym, neplniacim žiadnu z funkcií manželstva podľa Zákona o rodine a nie je možné obnoviť manželské spolužitie účastníkov.

Vychádzajúc z uvedených výsledkov vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že sú splnené podmienky pre rozvod manželstva účastníkov, a preto manželstvo účastníkov rozviedol.

Výrok o trovách konania sa opiera o znenie ust. § 144 veta prvá OSP, podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.